

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا

يُحْيِيكُمْ ۚ

سورة الأنفال الآية 24

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ:

«كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى»

قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ

وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى»

البخاري، الاعتصام، الاعتصام 2

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Allah, insanlara rehber olmaları için peygamberler göndermiştir. Bu elçiler, kendilerine indirilen vahiy sayesinde toplum için bir davetçi, bir şahit, bir müjdeci, bir uyarıcı ve etrafına nur saçan birer kandil görevi yapmışlardır. Kur'an'da Yüce Rabbimiz, Resûl-i Ekrem (s.a.v.) Efendimizi biz kullarına **“Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.”**¹ ve **“Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.”**² ayetleriyle tanıtmaktadır. Diğer taraftan, onun inananlar için en güzel örnek olması, Kur'an'ı açıklama görev ve yetkisinin kendisine verilmesi, kendisine itaatın emredilmesi, müminlere kendi canlarından daha yakın olması gibi hususlardan da bahsedilmektedir. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.)'in konumunun bizler için ifade ettiği hususları en güzel şekilde anlamak, onun hayatını her yönüyle öğrenmekle mümkün olacaktır. Zira o peygamberliği boyunca putperestliğin yerine tevhid, zulmün yerine adaleti, düşmanlığın yerine kardeşliği tesis etmiştir. Cehaletin yerine ilmi, çatışmanın yerine kaynaşmayı ikame etmiş; doğruluk, güvenilirlik, adalet, nezaket ve cömertlik gibi ahlaki davranışlarıyla insanlığa en güzel örnek olmuştur. Fert ve toplumun huzurunu bozan davranışlarla mücadele etmiş ve toplumsal hayat için gerekli olan temel değişiklikleri gerçekleştirmiştir. Bütün bu faaliyetlerinin sonucu olarak, devlet idaresinde, aile reisliğinde, ekonomik, sosyal, kültürel ve ahlaki alanlarda gerçekleştirdiği uygulamaları sayesinde “cahiliye” olarak nitelendirilen anlayışın

yerine sulh ve sükûnun, adaletin, huzurun ve kardeşliğin hâkim olduğu yepyeni bir toplum inşa etmiştir.

Kıymetli Müminler!

İnsanoğlunun bu hasletlere erişebilmesi için söz ve davranışlarında, yaşayan Kur'an olan Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in önüne geçmemesi yani her işinde onu öncü kılması, hayatını Resûlullah'ın yaşantısına göre düzenlemesi gerekir. Nitekim hutbemin başında okuduğum ayette Yüce Allah **“Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'ın ve Reslünün çağrısına uyun...”**³ buyurarak bizlere yol haritası sunmuştur. Sevgili Peygamberimizi örnek almak, sadece dilde kalan bir sevgiyle değil, gönülden gelen bir teslimiyetle mümkündür. Onu sevmek; onun gibi düşünmek, onun gibi yaşamak, onun gibi adaletli, merhametli ve vakar sahibi olmaktır. Resûlullah (s.a.v.)'in her adımı karanlıklar içindeki insanlığa nur olmuştur. Onun sünnetiyle aydınlanan bir ömür hem dünyada izzet hem de ahirette cennet vesilesidir. Onun sözlerine kulak vermek onun ahlakını kuşanmakla, onun ümmeti olmayı en büyük şeref saymakla olur. Onu örnek almak, kendisine kötülük edeni affedecek kadar yüce gönüllü, dostlarını incitmekten çekinecek kadar zarif olmakla olur. Onun gibi tebessüm etmekle, yetimin başını okşamakla, haksızlık karşısında onun gibi sabretmekle olur. Ailemize, komşularımıza, arkadaşlarımıza karşı onun gibi nazik, düşünceli ve vefalı olmakla olur. İşte gerçek sevgi budur. Ona benzemeye çalışan, dünyasını da ahiretini de mamur eder.

Efendimiz (a.s.)'ın bir hadisiyle hutbemizi bitirelim: Resûlullah (s.a.v.) **“İstemeyen hariç ümmetimin hepsi cennete girecektir.”** dediğinde sahabe, **“Ey Allah'ın Resulü! Cennete kim girmek istemez?”** diye sordular. Bunun üzerine Allah Resûlü (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Bana itaat eden cennete girer, emir ve yasaklarımı kabul etmeyip bana isyan eden de girmek istemiyor demektir.”**⁴

Selât-u selâm, tahiyyât-u ikram, her türlü ihtiram Efendimize, âline, ashabına ve ehl-i beytine olsun!

¹ Enbiyâ suresi, 21:107

² Kalem suresi, 68:4

³ Enfâl suresi, 8:24

⁴ Buhârî, İ'tisam, 2